

Sygn. akt I C 760/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 grudnia 2017 r.

Sąd Rejonowy w Radzynie Podlaskim I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Rafał Ostrowski
Protokolant:	Renata Arbaczevska

po rozpoznaniu w dniu 21 listopada 2017 r. w Radzynie Podlaskim,

na rozprawie

sprawy z powództw: R. M., A. Ł., J. Ł. oraz M. Ł.

przeciwko Ubezpieczeniowemu Funduszowi Gwarancyjnemu w W.

o zapłatę

I. oddała w całości powództwo **R. M.**;

II. zasądza od powódki **R. M.** na rzecz pozwanego Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego w W. kwotę 904,25 (dziewięćset cztery i 25/100) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu;

III. nakazuje pobranie od powódki **R. M.** na rzecz Skarbu Państwa – Sąd Rejonowy w Radzynie Podlaskim kwoty 1.477,01 (jeden tysiąc czterysta siedemdziesiąt siedem i 01/100) tytułem zwrotu wydatków poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa;

IV. oddała w całości powództwo **A. Ł.**;

V. zasądza od powódki **A. Ł.** na rzecz pozwanego Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego w W. kwotę 904,25 (dziewięćset cztery i 25/100) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu;

VI. nakazuje pobranie od powódki **A. Ł.** na rzecz Skarbu Państwa – Sąd Rejonowy w Radzynie Podlaskim kwoty 1.487,01 (jeden tysiąc czterysta osiemdziesiąt siedem i 01/100) tytułem zwrotu wydatków poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa;

VII. odstępuje od obciążenia powódki **A. Ł.** częścią opłaty sądowej od pozwu, od której została ona zwolniona;

VIII. oddała w całości powództwo **J. Ł.**;

IX. zasądza od powoda **J. Ł.** na rzecz pozwanego Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego w W. kwotę 904,25 (dziewięćset cztery i 25/100) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu;

X. nakazuje pobranie od powoda **J. Ł.** na rzecz Skarbu Państwa – Sąd Rejonowy w Radzynie Podlaskim kwoty 1.477,01 (jeden tysiąc czterysta siedemdziesiąt siedem i 01/100) tytułem zwrotu wydatków poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa;

XI. odstępuje od obciążenia powoda **J. Ł.** częścią opłaty sądowej od pozwu, od której został on zwolniony;

XII. oddala w całości powództwo **M. Ł.**;

XIII. zasądza od powódki **M. Ł.** na rzecz pozwanego Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego w W. kwotę 904,25 (dziewięćset cztery i 25/100) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu;

XIV. nakazuje pobranie od powódki **M. Ł.** na rzecz Skarbu Państwa – Sąd Rejonowy w Radzynie Podlaskim kwoty 1.477,01 (jeden tysiąc czterysta siedemdziesiąt siedem i 01/100) tytułem zwrotu wydatków poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa.

Sygn. akt I C 760/14

UZASADNIENIE

I. Stanowiska stron procesu

Pozwem z dnia 4 sierpnia 2014 roku (data nadania) powódka R. M. wniosła przeciwko Ubezpieczeniowemu Funduszowi Gwarancyjnemu w W. żądanie zapłaty kwoty 21.000,00 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 10 lipca 2014 r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie od pozwanej kosztów procesu według norm przepisanych (k. 2-8).

Pozwem z dnia 4 sierpnia 2014 roku (data nadania) powódka A. Ł. wniosła przeciwko Ubezpieczeniowemu Funduszowi Gwarancyjnemu w W. żądanie zapłaty kwoty 70.000,00 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 10 lipca 2014 r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie od pozwanej kosztów procesu według norm przepisanych (k. 2-8 akt I C (...)).

Postanowieniem z dnia 8 września 2014 r. Sąd Rejonowy w Radzynie podlaskim połączył sprawę z powództwa A. Ł. ze sprawą z powództwa R. M. przeciwko Ubezpieczeniowemu Funduszowi Gwarancyjnemu w W. (k. 16 akt I C (...)).

Pozwem z dnia 4 sierpnia 2014 roku (data nadania) powód J. Ł. wniósł przeciwko Ubezpieczeniowemu Funduszowi Gwarancyjnemu w W. żądanie zapłaty kwoty 70.000,00 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 10 lipca 2014 r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie od pozwanej kosztów procesu według norm przepisanych (k. 2-8 akt I C (...)).

Postanowieniem z dnia 8 września 2014 r. Sąd Rejonowy w Radzynie podlaskim połączył sprawę z powództwa J. Ł. ze sprawą z powództwa R. M. przeciwko Ubezpieczeniowemu Funduszowi Gwarancyjnemu w W. (k. 16 akt I C (...)).

Pozwem z dnia 4 sierpnia 2014 roku (data nadania) powódka M. Ł. wniosła przeciwko Ubezpieczeniowemu Funduszowi Gwarancyjnemu w W. żądanie zapłaty kwoty 10.000,00 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 10 lipca 2014 r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie od pozwanej kosztów procesu według norm przepisanych (k. 2-7 akt I C (...)).

Postanowieniem z dnia 8 września 2014 r. Sąd Rejonowy w Radzynie podlaskim połączył sprawę z powództwa M. Ł. ze sprawą z powództwa R. M. przeciwko Ubezpieczeniowemu Funduszowi Gwarancyjnemu w W. (k. 13 akt I C (...)).

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództw w całości i zasądzenie na rzecz pozwanego od każdego z powodów kosztów procesu według norm prawem przepisanych (k. 38-45).

W toku dalszego procesu stanowiska stron nie uległy zmianie.

II. Ustalenia faktyczne

W dniu 1 stycznia 2008 r. w miejscowości W. doszło do zdarzenia, w którym nieustalony kierujący samochodem osobowym potrącił pieszego R. Ł..

(dowód: opinia biegłego z zakresu medycyny sądowej – k. 253-261, 310-314, zeznania R. M. – k. 60v-61, zeznania A. Ł. – k. 61)

W wyniku wypadku R. Ł. zmarł.

(dowód: opinia biegłego z zakresu medycyny sądowej – k. 253-261, 310-314)

Przyczyną wypadku była m.in. nieprawidłowe zachowanie pieszego R. Ł..

(dowód: opinia biegłego R. W. – k. 185-190, opinia biegłego W. K. – k. 262-26, 306-309, 352-353, 386v-387)

Brak jest podstaw do przypisania kierującemu pojazdem nieprawidłowości w ruchu.

(dowód: opinia biegłego R. W. – k. 185-190)

Prowadzone przez Prokuraturę Rejonową w Radzynie podlaskim śledztwo zostało umorzone wobec niewykrycia sprawcy

(bezsporne)

R. Ł. w chwili śmierci miał 22 lata, mieszkał razem z rodzicami. Pomagał rodzicom w gospodarstwie. Miał plany na przyszłość.

(dowód: zeznania R. M. – k. 60v-61, zeznania A. Ł. – k. 61)

Relacja zmarłego ze swoją siostrą R. M. były bardzo dobre, pomagali sobie nawzajem, odwiedzali się. Po śmierci brata R. M. zaczęła popadać w depresję i poczucie winy, doznała również zaburzeń adaptacyjnych.

(dowód: zeznania R. M. – k. 60v-61, 388v, opinia biegłego psychologa – k. 422-424)

Matka zmarłego A. Ł. trzy miesiące po śmierci syna zgłosiła się do lekarza psychiatry i od tego czasu uczęszcza regularnie na wizyty. Lekarz ten przypisuje jej leki przeciwdepresyjne i związane z zaburzeniami pamięci. A. Ł. miała po śmierci syna problemy ze snem, przesiadywała w jego pokoju. Cały czas odwiedza grób syna. Z powodu zdarzenia u A. Ł. wystąpił długotrwały uszczerbek na zdrowiu na płaszczyźnie psychiatrycznej na poziomie 5%.

(dowód: zeznania A. Ł. – k. 61, 387v-388, historia choroby – k. 98-107, opinia biegłego z zakresu psychiatrii – k. 415-418. Łączna opinia biegłego z zakresu psychiatrii i psychologii – k. 459-460)

J. Ł. – ojciec R. Ł. – również cały czas jeździ na grób syna. Po jego śmierci płakał, ale w samotności, nie okazując tego innym. Po zdarzeniu zaczął mieć problemy ze zdrowiem. J. Ł. przeżywał żalobę po stracie syna przez około półtora roku.

(dowód: zeznania J. Ł. – k. 61v, 388, opinia biegłego psychologa – k. 419-421, 458)

M. Ł. – babcia R. Ł. – do chwili obecnej nie może pogodzić się ze śmiercią wnuka. R. Ł. miał dla niej zawsze czas, pomagał jej, odwiedzał kilka razy w miesiącu.

(dowód: zeznania M. Ł. – k. 61v, 388)

III. **Ocena dowodów**

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o wskazane powyżej dowody, które zostały uznane za wiarygodne.

IV. Uzasadnienie prawne

Powództwa są w całości niezasadne i jako takie podlegają oddaleniu.

Jako podstawę prawną powództw powodowie wskazali art. 448 k.c. w zw. z art. 24 §1 k.c. Zgodnie z art. 448 KC w razie naruszenia dobra osobistego Sąd może przyznać temu, czyje dobro osobiste zostało naruszone, odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę lub na jego żądanie zasądzić odpowiednią sumę pieniężną na wskazany przez niego cel społeczny, niezależnie od innych środków potrzebnych do usunięcia skutków naruszenia. Natomiast art. 24 §1 KC stanowi iż ten, czyje dobro osobiste zostaje zagrożone cudzym działaniem, może żądać zaniechania tego działania, chyba że nie jest ono bezprawne. (...) Na zasadach przewidzianych w kodeksie może on również żądać zadośćuczynienia pieniężnego lub zapłaty odpowiedniej sumy pieniężnej na wskazany cel społeczny.

Wbrew stanowisku pozwanego wyrażonego w odpowiedzi na pozwy, Sąd Rejonowy stoi na stanowisku, że Ubezpieczeniowy Fundusz Gwarancyjny ponosi co do zasady, odpowiedzialność na podstawie art. 448 k.c. w zw. z art. 24 §1 k.c.

W toku procesu obowiązkiem powoda jest wykazanie przesłanek tej odpowiedzialności. Szczególnego znaczenia nabiera sytuacja, gdy pozwanym jest UFG, który ponosi odpowiedzialność za działania bądź zaniechania innych osób – kierujących pojazdami. W toku procesu istotne jest, aby wykazać bezprawność działania takich osób.

Wobec podniesienia zarzutu przedawnienia wskazać trzeba, że zgodnie z art. 442¹ §1 i §2 k.c. roszczenie o naprawienie szkody wyrządzonej czynem niedozwolonym ulega przedawnieniu z upływem lat trzech od dnia, w którym poszkodowany dowiedział się albo przy zachowaniu należytej staranności mógł się dowiedzieć o szkodzie i o osobie obowiązanej do jej naprawienia. Jednakże termin ten nie może być dłuższy niż dziesięć lat od dnia, w którym nastąpiło zdarzenie wywołujące szkodę. Jeżeli szkoda wynikła ze zbrodni lub występku, roszczenie o naprawienie szkody ulega przedawnieniu z upływem lat dwudziestu od dnia popełnienia przestępstwa bez względu na to, kiedy poszkodowany dowiedział się o szkodzie i o osobie obowiązanej do jej naprawienia.

W realiach niniejszej sprawy, z uwagi na znaczny upływ czasu pomiędzy zdarzeniem i momentem dowiedzenia się o szkodzie, a wytoczeniem powództwa istotne jest ustalenie, czy przyczyną zdarzenia była czyn zabroniony kwalifikowany jako zbrodnia bądź występki.

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, w szczególności opinie biegłych z zakresu ruchu drogowego nie daje podstaw do ustalenia znamion podmiotowych i przedmiotowych przestępstwa, które można by przypisać nieustalonemu sprawcy zdarzenia. Brak jest dowodów na popełnienie przez niego czynu zabronionego.

Wbrew stanowisku strony powodowej, nie można również postawić zarzutu popełnienia przestępstwa nieudzielenia pomocy. Abstrahując od kwestii znamion podmiotowych i przedmiotowych tego przestępstwa, zauważyć przede wszystkim należy, że nie można domniemywać popełnienia przestępstwa, nie można zakładać zachowania bądź zaniechania danej osoby bez dowodów w tym zakresie. Materiał dowody, w tym również zebrany w toku śledztwa nie daje podstaw do dokonania takich ustaleń.

Z uwagi na powyższe Sąd uznał, że po pierwsze powodowie nie wykazali odpowiedzialności UFG, nie wykazując bezprawnego działania sprawy. Nadto, w sytuacji innej oceny, zasadny jest zarzut przedawnienia roszczenia, gdyż powodowie nie wykazali, że zdarzenie spowodowane była bądź zabronią bądź występkiem.

Z uwagi na powyższe powództwa należało w całości oddalić.

V. Uzasadnienie rozstrzygnięcia o kosztach procesu

Orzeczenie o kosztach procesu Sąd oparł na treści art. 98 §1 i §3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c. w zw. z art. 105 §1 zdanie pierwsze k.p.c. Zgodnie z tymi przepisami, strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na

jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Do niezbędnych kosztów procesu strony reprezentowanej przez adwokata (radcę prawnego) zalicza się wynagrodzenie, jednak nie wyższe niż stawki opłat określone w odrębnych przepisach i wydatki jednego adwokata (radcy prawnego), koszty sądowe oraz koszty nakazanego przez sąd osobistego stawiennictwa strony. Współuczestnicy sporu zwracają koszty procesu w częściach równych.

Z uwagi na powyższe, uznając, że pozwany poniósł koszty procesu w łącznej wysokości 3.617,00 zł (3.600,00 – wynagrodzenie pełnomocnika będącego radcą prawnym na podstawie §6 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2013 r. Nr 490) w zw. z §21 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. Nr 1804), 17,00 – opłat skarbową od złożenia dokumentu pełnomocnictwa – na podstawie art. 1 ust. 1 pkt 2 w zw. z art. 4 [w zw. z punktem IV załącznika] ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej – Dz. U. z 2012 r. Nr 1282 ze zm.) Sąd zasądził od każdego z powodów na rzecz pozwanego kwoty po 904,25 zł tytułem zwrotu kosztów procesu (punkty II, V, IX i XIII wyroku).

Wobec poniesienia przez Skarb Państwa tymczasowo części wydatków związanych z opiniami biegłych Sąd nakazał pobranie od powodów określonych w wyroku kwot tytułem zwrotu tych wydatków, przy uwzględnieniu uiszczonych zaliczek, działając na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. (Dz. U. z 2018 r. poz. 300) w zw. z art. 98 §1 k.p.c. Sąd obciążył tymi kosztami powodów w równym stopniu, przy czym A. Ł. została obciążona kosztami opinii psychiatrycznej, zaś pozostali kosztami opinii psychologicznej. Z tego też względu Sąd nakazał pobranie od R. M., J. Ł. i M. Ł. kwotami po 1.477,01 zł, zaś od A. Ł. kwoty 1.487,01 zł.

Mając powyższe na względzie, Sąd Rejonowy, w oparciu o art. 316 §1 KPC, orzekł jak w wyroku.